

Meditatie

(onderstaande meditatie is bewerking van een tekst van de Duitse theoloog Bonhoefer)

Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter. (Psalm 127:1)

We leven in een tijd waarin gesproken wordt over wederopbouw, over hoe we de economie kunnen stimuleren en met welke maatregelen we zo snel mogelijk resultaat zullen boeken. Alles ingegeven door het verlangen naar het oude normaal. We willen graag weer terug naar dat rijke, onbezorgde en gelukkige leven van voor de crisis. En doen ons uiterste best om dat doel te bereiken.

Die vraag kunnen we ook wel stellen met het oog op de kerk. Over hoe nu verder en wat er van de kerk over zal zijn na deze crisis. Maar, zegt Psalm 127:

Als de HEERE het huis niet bouwt is het tevergeefs...

Wanneer je deze woorden tot je laat doordringen, besef je dat Gods oordeel over al ons bouwen gaat. Waar ménsen bouwen en de Heere God niet, daar bouwt men tevergeefs. Dat geldt net zo goed voor de kerk als voor de wereld.

Maar wat betekent het dat God moet bouwen?

Is er op de aarde al eens een gebouw, een huis, een stad uit de hemel gevallen die niet door mensen gebouwd is?

Betekenen deze woorden dan dat wij achterover leunend moeten wachten op dat wonder? Op het moment dat God aan het bouwen slaat? Waarom zouden we dan nog werken aan het herstel van economie en kerk?

Natuurlijk, zegt u, al ons werken is tevergeefs als we alleen maar doen wat wij willen. Dan is er geen hoop. Maar als we echt ons best doen datgene te doen wat God wil en niet wat wij willen, dan is het alsof Góð bouwt. Want hoe zou de Heere God anders moeten bouwen dan door ons?

God bouwt door ons werken heen!

Meent u dat echt, dat wanneer u in geloof uw werk doet, de Heere God door u heen bouwt? Moet er dan niet meer aan te pas komen dan uw vroomheid en goede wil?

Durft u te zeggen dat, wanneer wij ons werk vroom en met goede wil doen, Gods werk dan overbodig is?

Zijn we dan zo blind dat wij niet zien dat al ons werk het teken van vergankelijkheid draagt, het teken van zondigheid? Dat wij Gods wil niet kunnen doen als God het niet wil? Geen ja kunnen zeggen tegen Gods wil als God niet eerst ja tegen ons heeft gezegd? Wie zo blind is ziet het gevaar niet dat we steeds opnieuw een toren van Babel aan het bouwen zijn. Een toren waardoor wij denken vanzelf de hemel te bereiken. Zodat we denken het werk van God helemaal niet meer nodig te hebben, maar het vervangen door onze eigen goede wil, door onze vroomheid. En we zitten er niet op te wachten dat iemand anders moet zeggen: 'Het is zeer goed.' We zitten er niet op te wachten dat Gods oordeel erover gaat. Denken er niet aan dat het aan Gods oordeel ligt of ons werk tevergeefs is of niet. Dat het er niet van afhangt of iemand wil, of dat iemand loopt, maar van God Die Zich ontfermt (Romeinen 9:16).

Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan!

Wij denken bij dat 'tevergeefs' aan het werken van de wereld zonder God. Maar het gaat de Heere God om de eeuwigheid. De Heere laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen (Mattheüs 5:45).

Wie weleens in Rome geweest is, ziet dat ook de goddelozen huizen en steden bouwen die blijven bestaan. Die op het eerste gezicht niet tevergeefs zijn gebouwd. Toch zegt deze psalm: '*Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan!*' Niet tevergeefs voor deze wereld. De toren van Babel werd hoger dan alle andere torens. Maar tevergeefs voor de eeuwigheid! Tevergeefs in Gods ogen! Want op die bouwers valt het licht van de heerlijkheid van God niet. Zij bouwen tevergeefs omdat Gods genade en liefde er niet in betrokken zijn. Hun werk zal in Gods ogen niet bestaan!

Dan heb je de neiging om bij de pakken neer te gaan zitten. Dan zegt men wel: Laten we de handen maar in de schoot leggen, bidden en op Gods ingrijpen wachten. Maar dat is een misleiding, een verzoeking van de boze. God geboden wachten erop om vervuld te worden. Wij moeten liefhebben, werken en vuile handen maken. Wij moeten werken, ook al werkt alleen God voor de eeuwigheid. Wij moeten bouwen aan onze gezinnen, aan onze gemeente en ons daarbij realiseren dat alles tevergeefs is wanneer alleen wij bouwen. Dat betekent dus dat wij moeten arbeiden met de ogen naar boven gericht, biddend dat God ons de zondigheid van ons werk niet aanrekent.

Alles wat door God gebouwd wordt, bouwt Hij voor de eeuwigheid.

God bouwt, doordat Hij ons genadig is en ja zegt tegen ons en onze arbeid. Doordat Hij ja zegt tegen onze inspanningen om economie en gemeente weer gezond te maken. En alleen dan bouwen wij niet tevergeefs. Alleen als God op ons en ons werk Zijn licht van de eeuwigheid laat schijnen, wacht de wachter niet tevergeefs.

God bouwt, doordat Hij uit de oude mens de nieuwe mens scheidt. Is voor ons gestorven toen wij nog zondaars waren. Daarom zijn wij al gerechtvaardigd, hoewel wij zondaars blijven.

De Heere God ziet niet alleen het tijdelijke, het aardse, Hij ziet alles in het licht van de eeuwigheid, in het licht van Zijn toekomst. Hij bouwt die nieuwe mens met het oog op Zijn Koninkrijk. Met het oog op dat nieuwe Jeruzalem, dat Hij bouwt en dat uit de hemel zal neerdalen. Een stad die gebouwd is voor de eeuwigheid en gefundeerd is op de verzoening en vergeving. Op Gods oppermachtige, goddelijke liefde, die zichtbaar wordt in Zijn Zoon Jezus Christus. Door het geloof in Zijn Naam ontvangen wij vergeving van al onze zonden. Hij verzoent ons met God en zendt Zijn Geest om in ons te wonen. Om ons te heiligen en geeft ons toegang tot God en Zijn Koninkrijk. Tot dat hemelse Jeruzalem. Daar zal God alles zijn in allen.

Amen

HMB